

(25 Ekim2019, Cuma)

Bariş Pınarı Harekâtı, Suriye konusunda ABD ile yapılan ateşkes, Rusya ile varılan Soçi mutabakatı, Suriye için beklenen yeni anayasa vb. konular nerelere evrilirse evrilsin, Türkiye'yi yeni imkânlar, yeni riskler bekliyor. Öte yandan, Cumhuriyetin kuruluşuyla ötelenen meseleler önümüzde duruyor. Üstelik daha da karmaşıklaşarak.

İç siyasette kilit iki ana konu var; Müslümanlıkla ve Kürtlükle devletin ilişki biçimidir. Dış siyasette ise; İslam medeniyet havzasına dönüp dönememe ile ilgilidir. Çok nazik ve kırılğan bir dönemeçtedir ülke.

Türkiye'nin iç ve dış siyaseti, devleti idare etme biçimi, kurum-kuruluşların görev ve yetki alanları, ülke içi güç odaklarıyla (tarikât-vakıf-cemaat-dernek vb. STK'ların tümüyle) ilişkileri/yaklaşımları, aydın-ulema anlayışı, içinde bulunduğu "Batı Bloku" ile siyaset biçimi... elhasıl tüm ilişkiler yeniden ele alınacak ve bugünkü dünyanın yeni siyaset tarzına göre bir hal almaya başlayacak demek kehanet değildir.

Türkiye, yeni bir siyaset tarzı geliştirse, Ortadoğu ülkeleri de ister istemez Türkiye'nin bu yeni tarzına göre bir durum alacaklar. Ortadoğu ülkeleri kolay kolay Türkiye siyasetine tabi olmayacaklar ama Türkiye'deki gelişmeleri de yakın takip etmekten de geri durmayacaklar.

Türkiye'ye karşı İslam dünyasının tavrı; -cumhuriyet kurulduktan sonra- izlemek, yanlışlarını abartmak, iyi gördüklerini de başka saiklere bağlayarak taklit etmek, Türkiye'den rol kapmak şeklinde ifade etmek mümkündür. Böyle olmasının sebepleri üzerinde Müslümanların/İslamcılarının iyi düşünmesi lazımdır. Bu böyle değildir diyerek yok saymak meselenin üstünü örtmek olur. Örtülen her şey sonunda açığa çıkar, çünkü perdeler ilanihaye pinhan kalamaz, perdeler kalkar ve gerçekler açığa çıkar.

Bariş Pınarı Harekâtıyla, gerçeklerin üstünü örten örtüler kalkmış ve hakikat olduğu gibi açığa çıkmış durumda. Batıyla, batı kurum-kuruluşlarıyla olan irtibatımız, ilişki biçimimiz herkesin görebileceği çıplaklığıyla orta yere serilmiş oldu. Pandora kutusu açılmış, (Batının) kötülükleri alana yayılmıştır. Topyekûn batının Türkiye'ye nasıl baktığını bütün dünya görmüş oldu. Sadece Batı değil Doğunun da bize nasıl baktığını görmüş olduk. Rusya, Çin, Hindistan vb. ülkelerin bakışı da önemli bazı gerçekleri açığa çıkardı. Doğu-Batı çatışması diye bize gösterilen şeyin aslında İslam'ın dolayısıyla İslam dünyasının önünü kesmek, kendisiyle uğraştırmak, yerüstü ve yeraltı zenginliklerini sömürmek, arayış içinde olana rehber olmasını engellemek... olduğu görebilen gözler için açığa çıkmış oldu. Ezeli iki düşman(!) Rusya-ABD, Suriye dolayısıyla nasıl

da paslaşıyorlar.

Daha önce şeytanlaştırdıklarına (Esed'e) melek kıyafetini giydirip bize pazarlıyorlar. Bugün şeytanlaştırdıkları DAESH üzerinden kendi şeytaniliklerini nasıl da meşrulaştırıyorlar. Hem Doğu hem Batı ortak şeytanlaştırmalar yaparak bir araya geliyorlar, maalesef şeytanları da bizden seçiyorlar, bizde(!) de şeytanlaşmaya teşne milyonlar var.

Bu Harekât ile Batı efsunkarlığı sönmeye başladı. Artık bundan böyle "hür dünya" denen oluşumun çok hürriyetçi olmadığı anlaşıldı. Demirperde diye anılan ülkelerin de emperyalizm karşıtlığının da bir seraptan ibaret olduğu gün gibi aşikâr.

Rusya elan en az ABD kadar sömürücülüğe soyunmuş durumda. Dünya umumi ahvali lehine geliyor o da bundan yararlanarak ABD'nin yerini doldurmaya çalışıyor. Güçlendikçe dayatmalarını da artıracak, Ortadoğu'yu şekillendirmek isteyecek. Diplomasiyi, askeri gücü, iktisadi gücü... hep birlikte kullanacak. Suriye problemlerini çözmede bunlara şahit oluyoruz. ABD'den kurtulacağımız diye sevinirken karşımıza bu sefer Rusya çıkıverdi.

Demek oluyor ki, Batı veya Doğu daima İslam coğrafyasını kontrol etmek ve sömürmek isteyecek, buna karşı İslam dünyasının/bizim topyekûn huşyar olmamız elzemdir. Daima teyakuzda olacağız, bize sunulan reçetelerin, çözüm önerilerin içine neler saklanmış onların gizli emelleri nasıl kamufle edilmiş, anlamaya çalışmamız lazım.

Onların önerileri ve çözümleri yerine bize ait öneri ve çözümleri önemsememiz gerekecek. Bunun için de İslam dünyası birbirine sırtını dönmeyecek, yekdiğerine yaslanacak, omuz omuza sırt sırta vererek yürümeyi deneyecek. Bunun zor olduğunun farkındayım ama başka çaremiz yok. Bu konuda Türkiye kilit rol oynayabilir.

....

Batıyı ve Doğuyu doğru anlamak, onlarla hem diyalog kurmayı hem de hesaplaşmayı göze almanın tam zamanı. Yeni ahvalde bunları göze alamayan, geleceğe yön veremez.

Cumhuriyetin ilanıyla, Türkiye aydın ve uleması, Osmanlı İslam anlayışıyla hesaplaştı, ama bunu kendi adına yapmadı, çoğu Batı adına yaptı az bir kısmı da Doğu adına yaptı.

Şimdi sıra Cumhuriyet döneminin kritiğine geldi, bakalım aydın-ulema bu konuda üzerine düşeni yapabilecek cesareti gösterebilecek mi? Yoksa bizi tekrar Batı'nın veya Doğu'nun başka labirentlerine mi yönlendirecek.

Zihinleri Batı veya Doğuya bağlı olanlardan medet beklemenin vakti geçti, kendi medeniyet havzasında sabitkadem basabilenlerin de neler yapabileceklerini göreceğiz.

....

Müslümanların/ bizim özlediğimiz ve siyaseten beklediğimiz bir "İslam Birliği" için daha çok yol almaklığımız gerekecek. Müslüman olarak inancımız (en azından benim inancım) oldur ki, İslam coğrafyası, ortak hareket etsin, emperyalistlere karşı ortak bir tavır takınsın, kendi iç problemlerini iç problem olarak görsün, kendi içinde adil bir şekilde çözme yollarını arasın.

Kavim asabiyeti, etnisite saplantısını bıraksın, mezhep ve meşrep farklılığını bir ayrışma, düşmanlık vesilesi kılmaktan çıkarıp bir zenginlik ve derin bir fikir enginliği, problemleri çözmede bir alternatif olarak görsün. Farklı dil konuşmayı ayrılıkçılık olarak algılamaktan vaz geçsin, bir zenginlik, kendi dilini geliştiren bir katkı olarak kabul etsin. Farklı örf-adet, geleneklerden yaralanarak insanlığa çareler üretmede bir veri olarak kullansın. Bağlı bulunduğu İslam Kültür Havzası'nı geliştirsın. Bu havza Müslüman olan bütün insanların ortak değeri kabul edilsin.

Bu havzayı geliştiresek, dünya siyaset sahnesinde her bir Müslüman şahsa katkı sağlar, onu güçlendirir hem kendisi kalır hem de dünya kültür, sanat, mimari, ekonomi, siyaset, vb. bilim, teknoloji... alanlarında insanlığa da faydası olur.

İslam= İnsaniyet-i kübra (Said Nursi)

Bu yönleriyle gelişen ve yardımlaşan dünya Müslümanları, yavaş yavaş birbirleriyle de yakınlaşırlar. Yoksa herhangi bir (İslam)ülkesi güçlenip diğerlerini kendine ram etmekle bu mesele çözümez.

Boğun eğdirmeyi bırakıp kardeşçe davranmayı öğrenmemiz icap eder. Bunun ilk adımı, önce Müslüman fertlerin ötekisini iyi seçmelerine bağlıdır. Hiçbir Müslümanın ötekisi kendi kardeşi olamaz. Farklılık, aykırılık da olabilir, ama düşman olamaz. Yanlışlarla mücadele etmekle Müslümanın yanlışını düşmanlık vesilesini kılmak arasındaki nüansı iyi bellemeliyiz. Farklıklarımız zenginliğimiz olmalıdır.

Ötekimiz bizim nerde durduğumuzu, nasıl hareket edeceğimizi de belirler. Bilgilenme biçimimizi, önceliklerimizi de bir nevi mecburen seçer hale getirir.

Bizim ötekimiz; insanlık düşmanı, fitrat bozuculuğu, Allah ve kâinat düşmanlığıdır. Bu cephenin en önünde ve derununda İslamcılık yatar.

İslamcılık; Allah'ın insanoğlu için biçtiği yolda yürümenin en baş aktörü olmaktır, bu da son Din İslam'dır, İslam'ın öngördüğü insanlık anlayışıdır. İslamcılık; kâinatı fitratı üzere, muhafaza ve müdafaa etmektir. Yeryüzünde adaleti kaim kılmaktır. Fitneyi fesadı, bozgunculuğu, insanlığı kemiren tüm kötülükleri ortadan kaldırmak için mücadele ve mücadele etmektir.

Gelinen yer itibarıyla, önce yenedünyanın dilini ve nasıl yürüdüğünü kavramak, anlamak sonra yanlışlarını insanlığın önüne sermek bir sonraki adımda da İslam'ın insanlığa neler sunacağını adım adım, mesele mesele, iletmek. Bunun için; değer yargılarımızı, teferruatlı bir şekilde öğrenmek, bugün ile kıyaslamak, hangi ahvalimizin hangi değer yargımıza tekabül ettiğini tesbit etmek ve bugünün dünyasında nasıl hayata geçirebileceğine kafa yormak.

Kişi, aile, toplum, cemaat, kurum- kuruluş, devlet işleyişi, uluslararası işleyişler, paktlar ne varsa hesaba katarak nasıl bir dünya inşa edeceğimizi verileriyle dünyanın tümüne duyurmak, ilan etmek arkasında durmak ve gereken bedeli göze almak.

Bunları göze almadan ve gereken altyapı oluşturmadan içi hamasete dökersek, farkına vardığımız Batı-Doğu'nun yeni hilesine tekrar kapılacağız ve gene fırsatı kaçırmış olacağız.